

ρήματος, ἂν ἀπ' αὐτῆς ἀρχῇται ἡ φράσις; ἂν ὅμως πρὸ αὐ-
τῆς ὑπάρχῃ ἄλλη λέξις, τότε τίθεται μετὰ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆ-
μα. π. χ. Купилъ съмъ ἢ азъ съмъ купилъ). Ἐχεις ἰδεῖ
(виделъ си). Ἐχει χάσει (загубилъ е). Ἐχομεν εὑρεῖ (на-
мѣрили сме). Ἐχετε λάβει (зелн сте). Ἐχουσι πωλήσει
(продали сж). Ἐχετε γράφει (писали сте). Δὲν ἔχετε γράφει
(не сте писали). Ἀρτοποιὸς (хлѣбаръ). Θέλετε νὰ πιῇτε
κάτι τι; (желаете ли да пиете нѣщо си? ἢ угоднo ли
е Вамъ да пиете нѣщичко?) Δὲν кру́νω, ἀλλ' ἔχω ζέ-
στην (не ми е студено, но ми е горѣщо, κατὰ λέξιν δὲ =
οὐκ ἔστι μοι κρύος, ἀλλὰ θερμότης). Ἀγελάδα (κράβα) Βουβά-
λα (биволица). Ἐχετε τὸ χρυσοῦν κανδηλέριον μου; (у Васъ
ли е златния ми свѣщилиникъ?). Δὲν τὸ ἔχω (нѣма го
у мене ἢ не е у мене). Ἐγὼ ἔχω τὸ χαλκηνόν Σας кан-
дхлέριον (у мене е мѣдния Ви свѣщилиникъ). Πέριξ (όκο-
λο, наόколо). Παρὰ (отъ). Ἡ (иаύ). Πολύ (твърдѣ). Πόσον;
Πόσα; (колко?).

Θ Ε Μ Α. 4.

Τὸ ἰδικόν μου φωμίον ἔχετε ἢ τὸ τοῦ ἀρτοποιοῦ; (ἐν τῇ
Βουλγαρικῇ ἐπαναλαμβάνεται τὸ οὐσιαστικόν). — Ἐγὼ ἔχω τὸ τοῦ
ἀρτοποιοῦ (азъ имамъ хлѣба на хлѣбаря ἢ хлѣбаровия
хлѣбъ). — Ἐχετε καλὸν τέιον; — Δὲν ἔχω καλὸν τέιον,
ὅμως ἔχω καλὸν καρέν. — Кру́νετε; — Δὲν кру́νω, ἀλλ'
ἔχω ζέστην. — Ποῖον ἵππον ἔχετε; — Ἐχω τὸν τοῦ ῥάπτου. —
Ἐχετε τὴν ἀργυρᾶν δακτυλήθραν μου; — Δὲν τὴν ἔχω. —
Ἐχετε φασούλια ἢ φακὴν; — Δὲν ἔχω φασούλια, ἀλλὰ μπι-
ζέλια (грахъ). — Ποῦ εἶναι τὰ ψαλυδιά Σας; Ἐδὼ εἶναι. —
Ποῖοι ἄνθρωποι ἦλθον; Δὲν εἶδον. — Πότε εἶναι ἀποκρέα; —
Αὔριον. — Τὸ ἀμπελιόν Σας ἔχει φράκτην; — Δὲν ἔχει διότι
πέριξ (наόколо) δὲν ἔχει δρόμους. — Ἐχετε πρόβατα; — Ἐχο-